

Smartmålere og Folkehelsemeldingen: Vil statsråden lytte til innspillene?

Denne teksten ble først publisert som bloggpost på <http://einarflydal.com> den 22.10.2018

Eldre- og folkehelseminister Åse Michaelsen ba før sommeren om innspill til ny folkehelsemelding. Det fikk hun - innen fristen 1. oktober. Lista nærmer seg 500, og registreringen pågår visst fortsatt. Minst 185 av dem handler om langtidsvirkninger fra mikrobølget stråling fra økt bruk av trådløse teknologier:

Flere norske leger, fagfolk og velinformerte borgere advarer mot risiko for alvorlige langtidsvirkninger. Noen har sendt inn omfattende utredninger. Andre forteller sterke personlige historier. Her får du essensen.

Vil folkehelseministeren ta advarslene på alvor, nå som de også kommer fra norske fagfolk og fra engasjerte borgere? Eller vil det bli departementets fagansvarlige for stråling, ekspedisjonssjef Elin Anglevik i Folkehelseseksjonen, gift med en av Telenors toppsjefer og resolutt i sin avvisning av mulig helserisiko, som skal ha ansvaret for saksbehandlingen? Den kan heller ikke med troverdighet settes bort til et underbemannet Statens strålevern som uten egen kompetanse og uten ryggdekning i dokumentasjon stiller seg som garantist for at strålingen er "helt ufarlig"...

Det var våren 2018 at eldre- og folkehelseministeren inviterte. Så langt er det rundt 185 av [de registrerte innspillene](#) som advarer mot helseskader fra trådløse teknologier. Innspillene spenner fra korte tekster til de rene faglige avhandlinger. Femten av dem er registrert under "organisasjoner", resten er sendt inn av privatpersoner. Hele 70 prosent av innleggene fra privatpersoner opp behovet for en føre-var-politikk knyttet til stråling fra trådløs teknologi.

Spesielt advarer de mot helsevirkninger fra "smarte" AMS-strømmålere, 5G og barns eksponering fra nettbrett og WiFi i skolen. Flere viser til omfattende forskning som konkluderer med risiko for skadelige langtidsvirkninger, både på mennesker og dyr, også ved strålenivåer langt under våre grenseverdier. I årevis har Internasjonale fagfolk og fagorganer anbefalt føre-var-tiltak, og flere land har de siste årene har begynt å vedta slike tiltak, spesielt med tanke på barns helse. Det er bra at norske fagfolk slutter seg til.

Blant innsenderne er det flere med stor faglig tyngde på svært relevante fagfelt – fra arbeids- og miljømedisinere, folkehelsevitere og kybernetikere, til miljørådgivere og folk med elektrofaglig kompetanse. Dessuten er det mange sterke, personlige historier som kan supplere med blindforsøk der ofte ganske "firkantede" krav i en del forskningsmetoder kommer til kort. Nedenfor får du sammendrag fra en rekke av innspillene.

Dette er viktig dokumentasjon av flere grunner. Den viser at det fins norske fagfolk som tør si ifra at dagens strålevernpolitikk ikke holder mål, og den gir god støtte til juridiske krav om fjerning av strålekilder i miljøet, hva enten de står i naboens måler, på taket eller i nabolaget. Og den viser at det faktisk ikke er slik Strålevernet hevder, at kunnskapen er på linje med dagens praksis.

Så får vi holde oppsyn med departementet, og se hvordan de følges opp i folkehelsemeldingen:

En organisasjon med sterk faglig tyngde i saken er [Norsk Forum for Bedre Innemiljø for Barn \(NFBIB\)](#). NFBIB er et nasjonalt forum som jobber for bedre innemiljø for barn i bolig, barnehage og skole. Organisasjonen har tidligere utarbeidet flere veiledere og faktahefter om barns innemiljø i samarbeid med bl.a. Helsedirektoratet og Kunnskapsdepartementet¹. NFBIB har en sterk tverrfaglig kompetanse med basis innen medisin, hygiene, teknologi, miljørettet helsevern og jus.² Innspillet er undertegnet av fire fagfolk: en pensjonert overlege innen miljø- og arbeidsmedisin ved OUS, en overlege PhD i arbeidsmedisin, en tidligere seniorrådgiver i Helsedirektoratets Folkehelseavdeling og en siv.ing og tidligere seniorrådgiver hos Fylkesmannen i Vest-Agder.

I innspillet uttrykker fagfolkene i NFBIB bekymring knyttet til den økende bruken av trådløs kommunikasjon og teknologi i skoler og barnehager, og slår – etter min vurdering overdrevent forsiktig – fast at det finnes «*dokumentasjon som kan tyde på at den betydelige økningen i trådløs kommunikasjons-teknologi i samfunnet kan ha uheldige helseeffekter, når en ser på store grupper eksponerte personer*»

De skriver også:

«Folkehelsemeldingen bør inneholde informasjon om at denne utviklingen skal holdes under oppsikt og følges opp med tiltak dersom dokumentasjon for eventuelle folkehelseproblemer foreligger.»

NFBIB anbefaler en tydelig føre-var-linje i skoler og barnehager når det gjelder bruk av WiFi og mobiltelefoner, og at bruken av trådløs teknologi må holdes så lav som mulig:

«Forholdene bør legges til rette for at bruken av trådløs teknologi (WiFi, mobiltelefoner, nettbrett, etc.) i skoler og barnehager holdes så lav som mulig. Redusert mobilbruk i skoletiden vil i tillegg kunne bedre undervisningssituasjonen og redusere mobbingen, slik erfaringen er fra enkelte skoler.»

Flere innspill dokumenterer den store mengden publiserte studier som påviser forskjellige typer helseplager. Dette gjelde blant annet innspillet fra organisasjonen [Folkets strålevern](#) ved siv.ing. Sissel Halmøy, som legger ved både en omfattende kildesamling og teksten til en stor internasjonal legeappell. Innspillet gir også gode forslag til hvordan norsk strålevernforvaltning kan oppgraderes og noen tanker om hva det er som svikter i dag. Folkets strålevern anbefaler norsk helseforvaltning å følge de retningslinjene som er nedfelt av de europeiske miljømedisinerne i EUROPAEM for forebygging og behandling av EMF-relaterte helseplager.³

Flere norskspråklige kilder til det som er kunnskapsstatus på feltet, oppgis dessuten i [innspillet mitt](#) som tidligere er gjengitt i denne bloggen ([bloggpost 10.09.2018](#)).

[Innspillet fra tidligere forskningsjournalist Ingrid Wreden Kåss](#), som er utdannet bibliotekar og master i filosofi, tar på en oversiktlig måte for seg en del av den forskningen som dokumenterer nevrologiske og nevropsykiatriske skadevirkninger hos både mennesker og dyr av såkalt «svak» stråling – altså under de såkalte "grenseverdiene". Hun gir konkrete faglige referanser til både nye og eldre studier, blant disse flere militære rapporter fra 1970-tallet, samt lenker til flere bibliografier og referansesamlinger over forskning som finner slike

skadevirkninger. I tillegg omtales forskning som finner skadevirkninger på arvestoff (DNA) og på reproduktive organer, samt økt risiko for noen kreftformer.

Innspillet fra Kåss referer blant annet til det russiske strålevernet, som allerede i 2011 advarte om en mistenkt årsakssammenheng mellom barn og unges stadig økende bruk av trådløs teknologi, spesielt mobiltelefoni, i Vesten, og den sammenfallende store økningen i vestlige land av nettopp sentralnervesystemlidelser hos barn og unge.

I dette innspillet er det dessuten lenker til flere rapporter både fra internasjonale fagorganer – blant annet byråer og forvaltningsorganer knyttet til EU, Europarådet og WHO – og fra flere lands nasjonale ekspertorganer som uttrykkelig advarer mot risiko for skadelige langtidsvirkninger. Flere av disse rapportene anbefaler å redusere barns eksponering, ettersom vitenskapelige gjennomganger av forskning finner økt risiko for skadevirkning på kognitiv utvikling, læring, hukommelse og psykiske helse både hos mennesker og dyr som har blitt eksponert for stråling godt under de grenseverdier norske fagmyndigheter forfekter.

Videre viser innspillet til at flere land i og utenfor EU, de senere årene har lyttet til advarslene og har innført relativt strenge føre-var-tiltak for å redusere eksponeringen av barn i skoler og barnehager. Frankrike og Kypros er blant de landene som har gått lengst, men også mange andre land kommer nå etter og beveger seg i retning av tydelige føre-var-tiltak. Innlegget viser til at føre-var-prinsippet er nedfelt som et krav i Grunnloven, og at kriteriene for at dette prinsippet skal tas i bruk, er oppfylt på stråleområdet. Kåss skriver videre : "Våre barn og barnebarn er fremtiden. De skal ikke være forsøkskaniner for et gedigent eksperiment med deres helse, læring og utvikling."

[Et annet innspill kommer fra en spesialist i allmennmedisin, Cornelia Gåskjenn](#), som opplyser at hun snart også er ferdig utdannet nevrolog. Med utgangspunkt i nervesystemets store ømfintlighet oppfordrer hun helsemyndighetene til å ta på alvor de pasienter som mener de blir syke av trådløs teknologi. Blant annet refererer hun til «de over 5 000» som har søkt fritak for smartmålere med den begrunnelse at «de ikke tåler all den mikrobølgede strålingen som de utsettes for og at det skaper helseplager». Hun skriver videre:

"Myndighetene, NVE og Statens Strålevern parerer dette med at det stemmer ikke for det er det ingen dokumentasjon for. Hvem har rett? Forskere og «eksperter» eller de menneskene som faktisk kjenner plagene på egen kropp? Har vi større tillit til forskning, som ofte har store fallgruver og hvor mye informasjon er utelatt, eller de menneskene som opplever symptomene og som må leve med dem, kanskje også uten å bli trodd?"

(...)

"Dersom folk ikke vil ha nye strømmålere i hus, la dem enkelt få slippe! Uten bøter og tilleggsgebyr og uten å måtte ha legeerklæring som leger ikke får lov til å skrive ut. Dette er enkle og helsefremmende grep uansett hva folk måtte mene om stråling eller ikke! Å presse folk til tiltak de frykter de blir syke av, kan i seg selv være en trigger for helseplager".

(...)

"Vent med å tre ny teknologi over hodene på folk før det er mer avklart. Det hjelper lite å sitte om 20 år og si at dette burde vi ha skjont den gang. Vi har for mange eksempler fra tidligere hvor en i "etterpåkløkskap" ikke kan forstå mennesket evne til å «lukke øynene for det åpenbare"."

[En folkehelseviter \(m.m.\)](#) skriver:

"Med 4 mastergrader, innenfor folkehelse, medisinsk vitenskap, psykologi og pedagogikk, mener jeg det er viktig med umiddelbar forsterket innsats for å gjøre noe med miljøpåførte helseskader og plager som kan komme fra stråling, digitalisering og elektromagnetiske felter. Det starter allerede i skolen, da barn i alt større grad er utstyrt med, og dermed har tilgang til iPad/lesebrett, PCer og andre elektroniske apparater mange timer i døgnet. Det viser seg også at alt flere blir avhengig av disse, og det fortsetter langt opp i voksen alder. Det er behov for mer forskning på hvordan dette påvirker hjernen, generell helse og menneskers subjektive opplevelse av helse."

Hun er også opptatt av at opplevde helseplager som ikke alltid kan dokumenteres kvantitativt, også må tas på alvor, og at slike plager bør kartlegges:

"Derfor mener jeg det er viktig at når Regjeringen diskuterer og bestemmer om installering av slike apparater i alle norske hjem, så bør det tas hensyn til de deler av befolkningen som faktisk opplever disse subjektive helseplagene fra «usynlige» wifi- og strålingsfelter."

"Jeg oppfordrer derfor Regjeringen til også å sette økt fokus på å skape og gjennomføre kvalitative studier på subjektive helseplager basert på wifi, trådløse nett, smartmetere, digitale apparater, smarte vannmålere, smarte hus med mer. ... Noen mennesker opplever såpass store helseplager at de faktisk tvinges til å si opp jobber, flytte ut av byene nærmere naturen for å kunne balansere disse faktorene som de mener skyldes miljøbaserte faktorer/aspekter. La forskningen ta disse i betraktning, og ikke bare feie de under teppet. Det var en tid da man ment at asbest ikke var farlig, eller amalgam, men senere års forskning har vist noe annet etter at nye perspektiver ble introdusert etter år med eksponering."

Innspill fra privatpersoner

Mange privatpersoner forteller også sterke historier om egne erfaringer. Forskere som driver med "harde forskningsmetoder" (statistikk, lab-forsøk, etc) har lett for å legge lite vekt på slike enkelthistorier, men mange av dem har karakter av blindtester, så de kan ofte snarere demonstrere de "harde metodene" sine begrensninger eller faglige fordommer. Du kan lete fram blindtestene selv.

For dem som er ukjent med el-overfølsomhet, virker symptomene nedenfor aldeles uvirkelige og ubegripelige. Men jeg kan bekrefte at alle sammen – og mange fler – fins omtalt i forskningslitteraturen på feltet som typiske reaksjoner blant en viss prosentandel av befolkningen. I boka "Den usynlige regnbuen – Historien om elektrisiteten og livet" av Arthur Firstenberg, som foreligger på norsk fra Z-forlag om en måneds tid, får du vite at de er identifisert av forskere gang på gang bakover helt til slutten av 1700-tallet da forskningen på elektrisitet tok til i Europa.

[En bestemor forteller](#) blant annet om det 4-år gamle barnebarnet som reagerer så sterkt på WiFi at hun ikke kunne være i norsk barnehage, men måtte flytte med familien til Tyskland, der legene også kunne stille diagnosen:

"ifjor måtte jeg med tungt hjerte sende datteren min og mine to barnebarn til 'asyl' i Tyskland, fordi lille 4-årige Johanna ble oversensitiv mot stråling og kunne ikke lenger gå til barnehage osv her.

Vi først skjønnte ikke hva det var, men fant ut etter hvert at det var wifi. Vanligvis er den slått

av hjemme, fordi jeg får hodepine og muskelsmerter av den etter hvert, men jeg tålte i hvert fall en til to timer. Mannen min kjørte lastebil denne gangen og når han kom noen ganger hjem om natten og slå på ruterer tok det ikke mer enn to minutter at Johanna lå skrikende og panisk i senga og ropte at hodet hennes eksploderte.

Vi gikk med henne til flere leger fordi vi var redd at hun har hernetumor eller lignende, men til slutt kom det ut at hun er oversensitiv til stråling. I Tyskland KAN de undersøke dette, i motsetning til Norge, som ikke kan det ennå. De målte hjernestrømmene, mens hun var utsatt forskjellig stråling og kunne stille diagnosen der."

[En annen innsender](#) skriver om både egne og andres erfaringer:

"Undertegnede har gjennom ca 12 år erfart ulike helseplager knyttet til EMF, elektromagnetisk stråling fra trådløs teknologi. Symptomene var tidligere så kraftige at jeg i liten grad kunne delta i et normalt samfunnsliv i forhold til arbeid, sosiale tilstelninger, kulturarrangementer, offentlig transport, ferieturer m.m. Nå er jeg litt sterkere, men må leve svært skjermet for å være i form. Jeg kjenner mange som har liknende symptomer og erfaring, og hvor den enkelte har gjentatt eksponering/skjerming (Provokasjon/eliminering som det heter i medisinske termer.) i forhold til å teste ut sin overfølsomhet. For de som lever med denne utfordringen, så er det ingen tvil om hva som er utløsende årsak til helseproblemene. Mange har fått tilbake nattesøvnen ved å slå av router og mobil om natta, andre får mindre migrene og andre fysiske plager ved reduksjon av trådløs teknologi. Flere merker at trådløs teknologi foruten å gi fysiske symptomer, kan gi psykiske symptomer ved å antagelig endre hjernekjemi. Noen merker at den forsterker emosjoner og psykisk helse negativt, samt kan gi økt grad av manglende konsentrasjon og økt impulsadferd som kjennetegner ADHD.

Jeg kjenner også familier der barn har fått mange ulike symptomer man ikke finner årsaken til. Ei jente hadde magevondt og kvalme, samt hodepine. Ei annen jente led av svimmelhet og fatigue på skolen, og fikk et høyt skolefravær grunnet dette. En gutt klarte ikke konsentrere seg på skolen, og fikk mange år med nedsatt læring med de følgene det har i forhold til mestring og selvfølelse. Det ble undersøkt bredt årsaken til utfordringene gjennom vanlig offentlig helsevesen. Det viste seg etterhvert at disse barna var sensitive til trådløs teknologi som de ble utsatt for på skolen. Da klasserommene ble skjermet, og man begynte å bruke kablede internettløsninger, samt slo av mobiltelefoner, forsvant symptomene for den enkelte som dugg for solen. Symptomene kom tilbake hvis lærere eller medelever glemte å slå av mobiltelefoner eller brukte wifi istedet for kablet internett.

At barn skal utsettes for teknologi som gir de helseplager og redusert læring på skolen er for meg et stort paradoks, da skolen skal være et trygt sted med fokus på læring og mestring."

[En mann forteller](#) at både han og kona fikk helseproblemer etter installering av AMS i huset. De var ikke klar over problematikken på forhånd, men forsto sammenhengen etter hvert. På fjellet uten trådløs AMS-måler går plagene deres (hjerterflimmer og andre symptomer som ingen av dem hadde tidligere) over, men kona i familien er blitt varig eloverfølsom.

Flere beskriver at de blir syke av naboers AMS-målere, og [en innsender forteller](#) at hun har måttet ta opp lån for å ha råd til å skjerme boligen slik at hun kan få helsen tilbake:

Når skal dere ta i bruk føre-var prinsippet? Jeg er selv el overfølsom, og har vært det i 5 år. Jeg har fritak fra smartmåler, men naboen min får ikke lov til å ta hensyn til meg ved å takke

nei til denne måleren! Måleren til naboen vegg i vegg (som er nærmere meg enn han ironisk og tragisk nok) gjorde meg kjempe syk, slik at jeg måtte ta opp lån og skjerme, rive kjøkkenet osv! Skal man ikke kunne bestemme stråle kilder i eget hjem? Skal man måtte godta at barna må bruke ipader på skolen dagen lang og sitte i unødvendig wifi stråling? Hva med å ta i bruk føre var prinsippet og kable pcer som barna kan sitte ved isteden?

[En mann som tidligere jobbet med utrulling av GSM](#) for Philips skriver at han selv fikk en hjerneskada som følge av intensiv bruk av GSM ved det høyre øret. Etter det har han sluttet både med eget bruk og salg av trådløse produkter.

[Noen](#) har aldri hatt plager før smartmåleren ble montert:

"Jeg har ikke vært el-sensitiv, vært motstander av trådløse ting i hjemmet, hysterisk vedr mobiltelefon eller i det hele tatt negativ.

Imidlertid har jeg opplevd store negative konsekvenser etter at vi fikk Smart måler i huset.

Kronisk hodepine og øresus, og kløe på hele kroppen. 24 timer i døgnet.

Ved opphold utenfor hjemmet i mer enn et par dager, forsvinner dette.

Som forbruker har jeg her ingen rettigheter. Legene ønsker ikke dras inni dette, og strømleverandørene har en plikt til å installere disse.

(...)

Flere bekjente opplever plager som likner på mine etter at smartmåler kom i hus, men få vet hva de skal gjøre med dette.»

Flere [beskriver dårligere livskvalitet](#) knyttet til «smartmålerne»:

"Mange sliter mye mer enn meg.

Men mine plager, som er mye dårligere nattesøvn, mye hodepine, piping/susing i hodet (tinnitus) og en generell ekkel følelse i kroppen som er vanskelig å beskrive, er plager som har gjort livet mitt mindre bra når eg oppholder meg i tettbebyggelse.

Og det er tross alt omtrent hele tiden!"

Flere gir [uttrykk for sterk fortvilelse](#) og beskriver seg som rettsløse:

"Jeg er egentlig frisk, men kan ikke lenger ferdes i det offentlige rom uten å bli dårlig. Ikke gå i butikken, til posten, ikke ta toget, ta bussen, sitte på legekantoret. Og nå kan jeg ikke lenger besøke venner eller familie uten å bli syk. Jeg kan ikke lenger slappe av i hagen. I praksis dere gitt meg husarrest, uten lov og dom.

Jeg og de andre som er EHS eksisterer ikke for dere, legene har ingen diagnose de kan putte på oss, så ingen statistikk finnes, sannsynligvis er vi flere enn de er rullestolbrukere i landet, men vi er rettsløse.

Det er ønske tenkning at EHS kunne bli friske av kognitiv terapi. Det er en effektiv måte å stemple oss på, gjøre at vi ikke kan be om å bli tatt hensyn til, på bussen, i køen på butikken, hos venner og slekt.

Straffen for forbrytelser i vikingetiden var å bli lyst fredløse, man ble utstøtt, det var den værste straffen. Det er det dere gjør mot oss som ikke tåler strålingen dere tillater å fylle hver hvert luftrum."

Noen forteller om [sterkt redusert bevegelsesfrihet](#) og at de ikke kan følge opp barnas fritidsaktiviteter slik de skulle ønske:

"Utbyggingen av mobildekning er for meg, og mange i min situasjon, akkurat det motsatte av hva som er tanken bak. I stedet for å øke folks frihet og tilgjengelighet, reduseres områdene vi kan oppholde oss og belastningen vi utsettes for. Som tidligere fotballspiller, skulle jeg med glede trent min 8- år gamle datter og laget hennes. Det er ikke overvekt av frivillige trenere, for å si det sånn. Men vi har ingen fotballbaner som ligger slik til at jeg kan oppholde meg der. Og om jeg skulle vært så heldig, så måtte noen andre ha tatt med laget på kamp, fordi mobilsendere står nesten overalt der slike arenaer eksisterer. For ikke å snakke om mengden tilskuere med like stor mengde mobiler. For meg blir dette helt galt. Når kroppen presses til det ytterste fysisk, skal den også utsettes for en kraftig tilleggsbelastning i form av mikrobølger. Dette burde vært regulert. Offentlige arenaer der barn oppholder seg, og idrettsarenaer, burde ha langt strengere grenseverdier for stråling ettersom barn ikke kan sees på som en voksen i miniatyr. Og ettersom de stråleverdiene Norge anerkjenner som «trygge» (dvs: gir mindre enn 1 grads vevsoppvarming) i dag, påfører selv voksne helseproblemer, er naturlig at dette i enda større grad påvirker barna våre – på skolen, i idrett, hjemme.

(...)

Så når du spør om hvilke områder som kreves en forsterket innsats og hvor vi trenger nye virkemidler, så har du svaret her. Det er selvfølgelig mange andre aspekter som burde vært nevnt. Men det som gagnar helse Norge i dag, og for generasjoner framover, er i første omgang en reduksjon av tillatte stråleverdier til et nivå der de ikke gir helseskade. (se for eksempel mot Sveits og Østerrike). Det kommer ikke til å være enkelt, og trådløsnæringen kommer til å fortsette sitt mantra om at strålingen er så svak at det ikke er skadelig, samtidig som et stadig større lag med diffuse symptomer sprer seg ut over befolkningen. Det trengs en ny «Dagfinn Høybråten», en som har bein i nesa, og tørr å være upopulær. Jeg er meget takknemlig over den innsatsen han gjorde for ca 15 år siden. Og det er det nok mange som er i dag, selv om det stormet den gang da. Det navnet vil jeg alltid huske. Jeg håper at Åse Michaelsen også kan være et slikt navn. For våre barn- og forhåpentligvis barnebarns skyld."

Noen forteller at de [er blitt uføre](#), har satt seg i gjeld for å overleve, og har måttet flytte flere ganger på grunn av økt stråling, og at legene ikke kan eller tør hjelpe dem.

Andre er [pårørende](#) som beskriver situasjonen til familiemedlemmer eller venner:

"De el-overfølsomme har rygget ut av samfunnet. Nå kan de ikke rygge lenger bakover. Ett sted må de kunne være. De MÅ kunne være i sitt eget hjem.

Og nå går det rett og slett ikke! Nå installerer alle landets nettselskaper smartmålere med maskenett-teknologi. Da hjelper det ikke om de el-overfølsomme får fritak for kommunikasjonsdelen av smartmålerne i sitt eget hjem, når naboens smartmåler sender stråling gjennom huset til den el-overfølsomme for å kommunisere med neste nabos smartmåler. Nå er det ingen trygge havner igjen."

En annen innsender skriver [på vegne av de som er for syke](#) til å skrive selv:

"Jeg skriver for så mange stemmeløse, som er for syke til å skrive selv, og dette er et presserende tema.

(...)

Det er så mange som lider. I dag finnes det el-overfølsomme i hver eneste by i hele Norge. 5000 el-overfølsomme har bedt om fritak fra den nye strømmålerne, ifølge NVE. Tyskland, Belgia, Portugal, Latvia, Litauen og Tsjekia har takket nei til de nye strømmålerne. I Frankrike er det kablet. I England og Nederland er det valgfritt. Mens i Norge er det tvang. Litt pussig. Statens strålevern har i tillegg gjort en «liten» regnefeil, og feilinformert om strålingsmengden målerne sender ut. De gikk ut og hevdet at strømmålerne strålte 50 ganger mindre enn mobiltelefon, mens det viser seg at de stråler mye sterkere enn mobiltelefon.

Det finnes forskning som tydelig peker mot helseskader av mobilstråling og stråling fra AMS. Det har helsedepartementet i California med 40 millioner innbyggere og noen av verdens beste universiteter fått med seg. Nå går nå ut med advarsler om mobilstråling, og hvordan man kan redusere eksponeringen. Anbefalingene tilsvarer de som ble offentliggjort av helsedepartementet i delstaten Connecticut i allerede mai 2015. men det viktigste er kanskje å beskytte de yngste i samfunnet, da de absorberer mer stråling fordi strålingen trenger lengre inn i hjernen (...)"

Einar Flydal, den 22. oktober 2018

Fotnoter:

1. <http://www.naaf.no/AllergivitenSite/Miljoforhold/Helse-miljo-og-trivsel-i-barnehagen-Veileder/>

2. <https://biologi.tekna.no/innemiljo-og-barn/> og <https://www.helsebiblioteket.no/samfunnsmedisin-og-folkehelse/miljo/brosjyrer/godt-inneklima-for-spedbarn?lenkedetaljer=vis>

3. Belyaev, I., Dean, A., Eger, H., et al. (2016). EUROPAEM EMF Guideline 2016 for the prevention, diagnosis and treatment of EMF-related health problems and illnesses. Reviews on Environmental Health, 31(3), pp. 363-397. Retrieved 17 Oct. 2018, from doi:10.1515/reveh-2016-0011

Dansk oversettelse: <https://einarflydal.com/wp-content/uploads/2017/08/europaem-emf-vejledning-dansk-v3-m-bilag-27072017.pdf>